

Dosarul nr. 3ra-379/18

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – O. Melniciuc,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, G. Dașchevici, V. Sîrbu,

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către „Ro-Agroexport” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către „Ro-Agroexport” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la recunoașterea ilegalității deciziilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 21 septembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 28 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată,

C O N S T A T Ă :

La 12 august 2016 „Ro-Agroexport” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziilor nr. 724/3/10 din 26 iulie 2016 și nr.92 din 18 august 2016. (f.d.6-10, 49-52)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 16 iunie 2016 prin ordinul Inspectoratului IFPS mun. Chișinău la sediul întreprinderii a fost instituit post fiscal mobil cu durata de activitate până la 31 iulie 2016. La 26 iulie 2016 de către IFS mun. Chișinău a fost emisă decizia nr. 724/3/10 din 26 iulie 2016, prin care i-a fost aplicată amendă în mărime de 1 232 116 lei pentru încălcarea legislației fiscale și anume art.8, alin.(2), lit. f) Cod fiscal. Reclamantul a menționat că la data de 28 iulie 2016 a depus contestație împotriva deciziei nr. 724/3/10 din 26 iulie 2016, contestația fiind respinsă prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 92 din 18 august 2016. Reclamantul menționează că inspectoratul fiscal în decizia de respingere a contestației a indicat prevederile pct. 52 din Regulamentul privind funcționarea posturilor fiscale: „În perioada funcționării postului fiscal persoanele cu funcții de răspundere ale agentului economic informează prin mijloace disponibile funcționarul fiscal responsabil de monitorizare despre efectuarea livrărilor și/sau procurărilor de mărfuri/servicii”, necâtând că prin ordinul 31/i privind desemnarea funcționarului fiscal responsabil de activitatea postului fiscal nu au fost prevăzute obligațiile agentului economic menționate la pct. 52 din Regulamentul privind funcționarea posturilor fiscale. Reclamantul menționează că doar prin decizia nr. 92 din 18 august 2016 i s-a adus la cunoștință obligațiile agentului economic în timpul instituirii postului fiscal. În pct. 3) și pct. 4) din ordinul nr. 32/i din 16 iunie 2016 sunt indicate drepturile funcționarului fiscal, desemnat responsabil de activitatea postului fiscal mobil, nu și obligațiunea contribuabilului. Reclamantul invocă că decizia nr. 724/3/10 din 26

iulie 2016 a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 248 lit. f) Cod fiscal care stabilește că „După examinarea cazului de încălcare fiscală, organul fiscal emite o decizie, care trebuie să conțină: descrierea încălcării fiscale cu indicarea articolelor, alineatelor, punctelor din actele normative care au fost încălcate”. Însă pârâtul în decizia, ce ține de respectarea prevederilor art. 248 lit. f) Cod fiscal, a indicat doar art. 8. alin. (2). lit. f) Cod fiscal, care, în principiu, nu menționează încălcările comise de către agentul economic. Prin motivarea deciziei, organul fiscal a menționat doar încălcarea Regulamentului privind funcționarea posturilor fiscale, fără a face trimitere la articole, alineate, puncte din Regulament. Reclamantul afirmă că despre instituirea postului fiscal a aflat la 17 iunie 2016, ora 16.00, ordinul fiindu-i adus la cunoștință de către inspectorul DCF nr. 3, Madan Tudor. Mai menționează că potrivit raportului Sistemului informațional al Serviciului vamal „Asiquda”, prin care numerele 1-3 sunt efectuate la 17 iunie 2016, exporturi de cireșe proaspete în cantitate de 53 700 kg, la valoarea statistică de 407 005, 19 lei. Astfel, la 17 iunie 2016, când a fost adus la cunoștință despre instituirea postului fiscal, exportul înregistrat în „Asiquda” a fost efectuat. Respectiv, nu poate fi considerat drept încălcarea legislației fiscale faptul că nu a prezentat informația privind exportul din 17 iunie 2016 și ulterior să fie aplicată amendă egală cu suma mărfii exportate în mărime de 407 005, 19 lei. La fel, organul fiscal la aplicarea amenzii a ținut cont de datele indicate în „Asiquda”, dar nu a ținut cont de faptul că mărfurile procurate până la instituirea postului fiscal au fost achiziționate la suma de 832 090, 17 lei fără TVA și 961 057 lei cu TVA. Reclamantul consideră că, decizia nr. 724/3/10 din 26 iulie 2016 și decizia nr. 92 din 18 august 2016 sunt nemotivate, neîntemeiate și ilegale.

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 28 decembrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către „Ro-Agroexport” SRL, s-a anulat decizia nr. 724/3/10 din 26 iulie 2016 asupra cauzei de încălcare a legislației fiscale, comisă de „Ro-Agroexport” SRL, prin care s-a aplicat amendă în mărime de 1 232 116 lei pentru încălcarea legislației fiscale, emisă de IFS mun. Chișinău, ca ilegal, în rest acțiunea s-a respins ca nefondat. (f.d.58, 60-63)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 21 septembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din data de 28 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată. (f.d. 102, 103-111)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 16 noiembrie 2017 „Ro Agroexport” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016. (f.d 113-115)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Potrivit pct.8 al ordinului IFPS nr. 545 din 16 iunie 2016 cât și pct. 7 din ordinul nr.32/i din 16 iunie 2016, emis de IFS mun. Chișinău, s-a adus la cunoștință contribuabilului că inspectorii fiscali responsabili de activitatea postului fiscal mobil în mod obligatoriu vor confirma prin semnătură proprie în scris și vizibilă pe factura fiscală, faptul săvârșirii tranzacției, documentate prin ea. Cu toate acestea în conținutul ordinelor date nu sunt enunțate, nu reiese nici o obligație a agentului economic de a informa colaboratorii fiscali print-o careva formă despre tranzacțiile efectuate, în special despre livrările la export, care nu necesită eliberarea facturilor fiscale. Consideră că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 8, alin.(2), lit. f) Cod fiscal.

La 07 martie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând ca recursul declarat de „Ro-Agroexport” SRL să fie considerat inadmisibil. (f.d.120-121)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 septembrie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 16 octombrie 2017, confirmare despre recepționarea acestora de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d. 112)

Astfel, recursul, depus de către „Ro-Agroexport” SRL la 16 noiembrie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către „Ro-Agroexport” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că „Ro-Agroexport” SRL indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către „Ro-Agroexport” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă „Ro-Agroexport” SRL și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de „Ro-Agroexport” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către „Ro-Agroexport” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas